

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 18. října 2018 v senátu složeném z Mgr. Petra Sedlaříka, předsedy senátu, a přísedících Lukáše Novotného a JUDr. Hany Homolové **takto:**

Obžalovaný

Vojtěch H[REDACTED],

nar. [REDACTED] v Jablonci nad Nisou, trvale bytem [REDACTED], t. č. ve vazbě ve Vazební věznici Praha 6- Ruzyně,

1/ dne 13. 10. 2017 v době kolem 23.50 hodin ve Stochově, okr. Kladno, v ulici J. A. Komenského [REDACTED], bez svolení poškozené Hany H[REDACTED], uživatelky bytu č. [REDACTED], vstoupil do tohoto bytu za použití klíčů, které si neoprávněně vzal ze zásuvky stolu, a následně zde poškozenou napadl tak, že bez důvodu začal křičet vulgární výrazy a když poškozená vzala svůj mobilní telefon zn. Samsung s tím, že zavolá policii, obžalovaný jí začal kroutit levou rukou, ve které držela telefon, tak silně, až jí telefon vytrhl, poškozenou kromě toho napadl fyzicky i dalším blíže nezjištěným způsobem, když se jí snažil zastat její druh, poškozený Stanislav B[REDACTED], několikrát jej udeřil do hlavy, přičemž poškozená Hana H[REDACTED] v důsledku jednání obžalovaného utrpěla otok a povrchní krevní výron v oblasti zevní strany deltového svalu vlevo, odlomení horního konce středního článku 3. prstu levé ruky a bolestivost na palcové straně levého zápěstí a ramene s následným omezením v běžném způsobu života po dobu 2 až 4 týdnů v důsledku vyřazení zraněné ruky z běžné zátěže a každodenních obvyklých úkonů,

tedy

jednak proti jinému užil násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci,

jednak neoprávněně vnikl do obydlí jiného, při činu užil násilí a překonal překážku, jejímž účelem je zabránit vniknutí,

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Marek Divoka

2/ dne 21. 12. 2017 v době kolem 15:54 hodin ve Stochovč, okr. Kladno, v ulici J. A. Komenského ■■■, v bytě č. ■■■, napadl poškozeného Stanislava B■■■ tak, že jej několikrát udeřil do obličeje, poté co poškozený v důsledku napadení spadl na zem, několikrát jej blíže nezjištěným způsobem udeřil i do dalších částí těla, čímž mu způsobil zhmoždění břišní stěny, zhmoždění stěny hrudníku, pohmoždění hlavy, tržnou ránu na čele délky 2 cm a dvojnásobnou perforaci ušního bubínku vpravo, pro což byl poškozený omezen v běžném způsobu života po dobu kolem 10 dnů pro bolestivost, zhoršené slyšení, šum až závratě, potíže s hygienou,

tedy

jinému úmyslně ublížil na zdraví,

čímž spáchal

v bodě 1/ zločin loupeže dle § 173 odst. 1 tr. zákoníku a přečin porušování domovní svobody dle § 178 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku,

v bodě 2/ přečin ublížení na zdraví dle § 146 odst. 1 tr. zákoníku,

a odsuzuje se

- za jednání v bodu 1/

spolu s přečinem ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 274 odst. 1 tr. zákoníku, jímž byl shledán vinným trestním příkazem Okresního soudu v Kladně ze dne 19. 6. 2017, sp. zn. 5 T 86/2017,

dle § 173 odst. 1 tr. zákoníku, za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku, k souhrnnému trestu **odnětí svobody** v trvání **2 (dvou) roků**.

Dle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Dle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **trest zákazu činnosti**, a to zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu, na dobu **18 (osmnácti) měsíců**.

- za jednání v bodu 2/

Dle § 146 odst. 1 tr. zákoníku k trestu **odnětí svobody** v trvání **6 (šesti) měsíců**.

Dle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Dle § 99 odst. 2 písm. b), odst. 4 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **protialkoholní a protitoxikomanické ochranné léčení** v ambulantní formě.

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Marek Divoka

Odůvodnění:

Důkazy provedenými v hlavním líčení byl zjištěn a prokázán skutkový děj tak, jak je popsán ve výroku tohoto rozsudku. Jedná se přitom o druhý rozsudek v této věci, když shodný rozsudek ze dne 21. 6. 2018 byl zrušen usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 16. 8. 2018 s tím, že dokazování má být k bodu 1/ výroku rozsudku doplněno ve smyslu upřesnění, zda měl obžalovaný v úmyslu se telefonu zmocnit, či jen zabránit poškozené v přivolání policejní hlídky, přičemž tvrzení pošk. Hany H. je v tomto směru dle odvolacího soudu poněkud nejasné. Pokud se Krajský soud v Praze vyjadřoval k potřebě doplnění dokazování k bodu 2/ obžaloby, pošk. B. měl být podrobněji vyslechnut ke způsobu a době jeho omezení v běžném způsobu života po napadení obžalovaným. Poté teprve, jak odvolací soud uvedl, bude soud zvažovat i případnou právní kvalifikaci dle § 175 odst. 1 tr. zákoníku v bodu 1/ rozsudku a případné postoupení věci správnímu orgánu v bodu 2/ rozsudku.

Soud tedy doplnil dokazování o výsledky obou poškozených a shledal, že po skutkové i právní stránce zůstala situace zcela nezměněna, resp. důvody vedoucí ke zrušenému rozsudku jsou tytéž, případně ještě silnější. Zůstává tedy platným, že:

Obžalovaný k bodu 1/ rozsudku uvedl, že měl klíče z předchozího dne a měl je od pošk. H. půjčeny. Později ve výsledku připustil, že půjčka klíčů z předešlého dne již byla neaktuální, když mu poškozená dala najevo, že jej v bytě nechce, zastrčením svého klíče do zámku. Posuzovaného dne mu řekla, že může přijít domů, pokud nebude moc opilý. Otevřel si tedy klíči, které měl, oba poškození spali, tak šel spolu se svědkem F. a dalšími dvěma muži, kteří odešli ještě před incidentem, do kuchyně. Obžalovaný pak slyšel něco z vedlejšího pokoje, asi zakašlání, a protože se mu rozleželo v hlavě, jak se chová pošk. B. k jeho matce, vletěl do vedlejšího pokoje a začal jej bít. Svědek F. se mu v tom snažil zabránit, tak jej odstrčil. Pošk. H. obžalovaného prosila, ať to nedělá, a chtěla zavolat policii. Držela mobilní telefon, obžalovaný jí říkal, ať na policii nevolá, zabral trochu více a způsobil jí zranění, když jí vzal telefon i s prstem levé ruky. Za to se poškozené mnohokrát omluvil, i to oplakal, mrzí jej to. Obžalovaný si není vědom, že by ještě jinak bil poškozenou, bránil ji, bití nechal na zásah svědka F.

K bodu 2/ rozsudku obžalovaný vypověděl, že s poškozenými pili víno, načež pošk. B. začal hodně „vyšilovat“, bylo zamčeno (obžalovaný nevěděl přesně, kdo zamknul, mohl to být i on sám) a pošk. B. seděl na okně, že vyskočí. Poškozený také házel květináčem, říkal, že vše vyhází z okna, hodil do okna i nůž, jímž se ohrozil sebe samotného. Obžalovaný, který připustil i to, že o obranu sebe a ani kohokoli jiného nešlo, pak dal poškozenému dvě facky, z každé strany jednu, a když poškozený bouchal v koupelně do stěny, ještě mu obžalovaný dal pěstí, čímž mu roztrhl kůži na čele. Úder do ucha poškozeného obžalovaný odmítl, nebyl si vědom jiného než popsání napadení, rozhodně jej nekopal. Poukázal na to, že s uchem měl poškozený potíže již z minulosti, přibližně z března 2017 po neshodách v restauraci.

Obecně obžalovaný poukazoval i na chování pošk. B., který se nechal pošk. H. živit a nechoval se k ní pěkně, neměl jej rád, ale i jemu se omluvil. Uznal, že násilím se věci ovšem řešit nemají a že matce nemůže zasahovat do jejího osobního života. Co do navrhovaného ochranného líčení se obžalovaný vyjadřoval tak, že se domnívá, že má problém alkoholu pod kontrolou. Nicméně po slyšení znalce MUDr. Vlastimila Tichého přijal závěry znalce za své.

Pošk. Hana H., matka obžalovaného, jako pramen rodinných incidentů označila rovněž to, že pošk. B. nechodil do práce a nechal se jí živit, což se obžalovanému nelíbilo. Sama mezitím vztah k pošk. B. začala přehodnocovat. V prvním posuzovaném případě obžalovaný do bytu vstoupil pomocí klíčů, které vzal poškozené z šuplíku, aniž směl – pokud si klíče bral, byli

dohodnutí, že se tak stane se svolením poškozené, jinak obžalovaný zvonil na domovní zvonek a poškozená jej vpouštěla do bytu. Vešel do obývacího pokoje a začal poškozenou vulgárně napadat, došlo k potyčce, již poškozená odmítla blíže specifikovat, načež jí obžalovaný zlomil prst, když jí kroutil rukou v oblasti zápěstí a v kroucení pokračoval až do oblasti prstů. Pak poškozená pustila telefon, jímž chtěla volat na obžalovaného policii. Ve druhém případě obžalovaný trestal poškozeného za to, že doma dělal nepořádek (chtěl i skákat z okna), a z jedné facky toho pak bylo „trochu více“. Poškozená celý incident neviděla, ale pamatovala si čtyři facky, které obžalovaný dal pošk. B[REDACTED]. Předtím poškozený se sluchem nic neměl. Později poškozené vyličil, že dostal od obžalovaného rány pěstmi, a použil u toho výraz, že jej obžalovaný „řezal“.

Další napadení ze strany obžalovaného se dle výpovědi poškozené odehrálo ještě na loňského Silvestra.

V hlavním líčení dne 11. 10. 2018 poškozená, která v prvotním výsledku před soudem I. stupně *odepřela výpověď k tomu, jak přesně probíhalo napadení* ze strany syna v okamžiku, kdy jí kroutil rukou ve snaze zabránit jí telefonovat z mobilního telefonu, již byla k této otázce svolna vypovídat a popsala, že jí obžalovaný telefon z ruky vykroutil, telefon jí z ruky ujel do ruky obžalovaného. Asi po minutě se pak ozvala rána, poškozená přímo neviděla, že by obžalovaný telefonem praštil, ale telefonu se otevřel kryt a vypadla z něj baterie.

K bodu 2/ poškozená dne 11. 10. 2018 dodala, že po návratu z nemocnice a azylového domu do domova poškozené si pošk. B[REDACTED] stěžoval na bolesti uší a žeber, kupovala mu na to analgetika. Lékař mu sdělil, ať si nešťourá do uší a že mu do nich nesmí voda. Ze začátku pošk. B[REDACTED] špatně slyšel a připadalo mu, že špatně slyší.

Pošk. Stanislav B[REDACTED] popsal, že ve všech (třech – včetně Silvestra) případech byl obžalovaným fyzicky napaden, přičemž jednotlivé případy se mu už slévají. V jednom z nich bránil pošk. H[REDACTED], kterou obžalovaný napadl a kroutil jí prsty při snaze dostat telefon, a sám pak také dostal, načež skončili i s poškozenou u sousedky pro pomoc. V prosinci pak poškozený dostal od obžalovaného znovu, pamatuje si rány do hlavy, po kterých spadl, a pak od obžalovaného dostal ještě další rány po těle (poškozený ukazoval oblast břicha, hrudníku i hlavy). Pošk. H[REDACTED] mu pomáhala dostat se na chodbu, později mu i připomněla průběh napadení, přibývajících rány a sled napadení si totiž nepamatoval, jak v hlavním líčení připustil. Před napadeními nic s ušima neměl, pak měl problémy s oběma ušima, šumí mu v nich doteď, vypěstoval si obavu z proniknutí vody do uší, které mu bylo v nemocnici zprvu zapovězeno, a proto doteď raději zanedbává hygienu. Zranění uší bylo bolestivé. Sám obžalovaného nenapadl, pouze se kryl a trochu se bránil, kvůli věku nebyl v obraně aktivnější.

V hlavním líčení dne 18. 10. 2018 poškozený sdělil, že do letních prázdnin 2018 (původně při výsledku v hlavním líčení ještě před prázdninami 2018, tedy v červnu 2018, uváděl svědek co do časového určení „dosud“) mu v uších šumělo a nedoslychal. Nemohl na uších ležet, bolelo jej to, a to i bez impulzů, měsíc až dva byla bolest akutní, později až do prázdnin na dotek. Nesměl vykonávat ušní hygienu, kterou opět vykonává až od prázdnin 2018. Před vodou si ucho chrání doposud, už jen podvědomě, ze začátku mu to doporučil lékař, aby si ucho nečistil a nedostala se mu do něj voda.

Svědčce Ivana L[REDACTED] vypověděla, že ve strízlivosti byl obžalovaný slušný. Jako sousedka v bytě pod H[REDACTED] ale slyšela z jejich bytu rozbíjení a poškození přiběhli k ní, chtěli zavolat policii s tím, že je napadl obžalovaný. Oba se fyzicky klepali, byli zmlácení, viděla na nich modřiny. Poškozená si stěžovala i na ruku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Marek Divoka

Za souhlasu obžalovaného a státního zástupce soud v hlavním líčení dle § 211 odst. 6 tr. řádu četl úřední záznam o vysvětlení svědka Josefa Tomáše F., který sdělil, že klíče měl obžalovaný od pošk. H., ať si normálně odemkne. Byli na pivu a vrátili se večer, popíjeli i v kuchyni u H. a pak obžalovaný najednou začal mlátit pošk. B. Pošk. H. obžalovaný nenapadl. Svědek F. jej pak vyhodil za dveře na chodbu.

Krom výše popsanych výpovědí měl soud při tvorbě skutkových a právních závěrů k dispozici i následující znalecké posudky (doprovzené výsledky dvou soudních znalců) a listinné důkazy.

MUDr. Vlastimil Tichý vypracoval znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, ohledně duševního stavu obžalovaného. Své písemné závěry stvrdil v hlavním líčení a zdůraznil, že obžalovaný je už obecně více dráždivé povahy a je emočně méně stabilní, což umocňuje požitý alkohol či požitá droga. Proto navrhl obžalovanému ochranné léčení protialkoholní i protitoxikomanické, a to v ambulantní formě, která je praktičtější i s ohledem na momentální abstinenci obžalovaného.

MUDr. Olga Tatičová-Plocková, soudní znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, vypracovala znalecký posudek ohledně poranění, které pošk. H. utrpěla v rámci jednání popsaného pod bodem 1/ rozsudku. Ve znaleckém posudku, který byl v hlavním líčení za souhlasu obžalovaného a státního zástupce dle § 211 odst. 5 tr. řádu čten, znalkyně popsala, že obžalovaná měla zranění menší závažnosti na levém rameni a zápěstí, jakož utrpěla i odlomení prostředního článku levého prostředníku, kteréžto zranění ji podstatným způsobem omezilo v běžném způsobu života po dobu nejméně dvou týdnů pro vyřazení levé ruky z běžné zátěže a každodenních úkonů.

Zranění pošk. B. jednáním popsaným v bodu 2/ rozsudku charakterizoval ve znaleckém posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, MUDr. Miloš Sokol, jenž poté v hlavním líčení své závěry potvrdil a blíže rozvedl. Zranění citovaná ve výroku rozsudku popsal jako zranění aktuální a potvrdil, že subjektivní stesky poškozeného odpovídají tomu, co fakticky shledal lékař. Perforace bubínku se poměrně dobře hojí i sama, není-li skutečně významného rozsahu - což v tomto případě nebyla; a v daném případě nebyly přítomny projevy hojení ani projevy jiného než úrazového charakteru obou perforací bubínku pravého ucha pošk. B. (v levém uchu má pošk. B. menší výrůstek, který může být vrozený), a v rámci napadení ze dne 31. 12. 2017, které znalec rovněž posuzoval, bylo zjištěno i povrchové krvácející zranění levého ucha, nikoli protržení bubínku). Perforace bubínku vzniká typicky úderem otevřenou dlaní na ucho, jímž se stlačí vzduch, který pak bubínek protrhne. Možné, ale ne typické, je i obdobné působení pěstí. Jak znalec popsal již v písemném posudku, dvojí perforace svědčí o dvou úderech. Toto zranění způsobuje okamžitou změnu sluchových vjemů, dle písemného posudku až po desetidenní dobu dochází k podstatnému omezení v běžném způsobu života poškozeného i v souvislosti s bolestivostí a potížemi s hygienou.

Zdravotní stav poškozených po jednotlivých napadeních soud zjistil také ze zpráv Oblastní nemocnice Kladno ze dne 14. 10. 2017 ohledně pošk. H. a ze dne 21. 12. 2017 ohledně pošk. B.

Dle sjetin z alkotestů byli všichni aktéři incidentu ze dne 21. 12. 2017 pod vlivem alkoholu, když jim byly dechovou zkouškou naměřeny hodnoty 2,23 promile alkoholu – obžalovaný, 2,24 promile – pošk. B., 3,25 promile – pošk. H.

Z protokolu o ohledání místa činu, jeho náčrtku a související fotodokumentace soud zjistil uspořádání bytu užívaného pošk. H[REDACTED].

Z protokolu o zadržení obžalovaného vyplývá, že k tomuto postupu policejní orgány přikročily již dne 31. 12. 2017 v souvislosti s napadením poškozených ze strany obžalovaného.

Poškozená vydala mobilní telefon zn. Samsung, jak plyne z protokolu o vydání této věci, který byl zachycen i ve fotodokumentaci, již měl soud k dispozici (starší typ tlačítkového telefonu).

Dle služebních záznamů Městské policie Stochov činili strážníci úkony týkající se poškozených a obžalovaného ve dnech 12. 10., 13. 10., 15. 11., 19. 11., 9. 12., 15. 12. a 17. 12. 2017. Vždy bylo oznámeno nepatřičné chování – napadání či dobývání se do bytu ze strany obžalovaného, a to buďto poškozeným, poškozenou, či v jednom případě sousedem z domu. Při jedné z událostí obžalovaný v opilosti napadl opakovaně méně závažným způsobem i městského strážníka.

Krom výše uvedeného soud k osobě obžalovaného ze zprávy o jeho přestupcích zjistil jeden přestupek staršího a jeden novějšího data a z opisu z evidence Rejstříku trestů i trestní minulost obžalovaného. Ten byl opakovaně soudy trestán zejm. pro majetkovou trestnou činnost, v době činů se nacházel ve zkušební době podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody na základě usnesení Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 25. 5. 2015, sp. zn. 40 PP 294/2015. Krom toho byl obžalovaný odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Kladně ze dne 19. 6. 2017, sp. zn. 5 T 86/2017, který byl obžalovanému doručen dne 19. 12. 2017 a následně dne 28. 12. 2017 nabyl právní moci, jak soud zjistil přímo z dotčeného spisu. Pro trestný čin ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 274 odst. 1 tr. zákoníku mu byl uložen jednak sedmiměsíční podmíněně odložený trest odnětí svobody, jednak trest zákazu činnosti, řízení motorových vozidel, na dobu 18 měsíců.

Na základě takto provedeného dokazování, kdy soud hodnotil jak jednotlivé důkazy, tak jejich vzájemný soubor v rozsahu ke dni stávajícího rozhodnutí, dospěl soud k přesvědčení, že vina obžalovaného byla v obou bodech prokázána.

K bodu 1/

Obžalovaný se k napadení poškozeného doznal a též doznal, že kroutil poškozené ruku a způsobil jí zlomení prstu, a to při snaze sebrat jí mobilní telefon, jímž chtěla přivolat policii. Jeho záměrem tedy bylo získat tento telefon, který patřil poškozené, což se mu ostatně i povedlo a naložil s ním dle své vůle, když jej od poškozené získal vykroucením z její ruky, sám jej chvíli držel a poté jím hodil, až se rozpadl jeho kryt a vypadla baterie (dle poškozené cca po minutě od doby, kdy o telefon přišla). Byť obžalovaný fyzicky držel telefon jen krátce, poškozenou o něj v každém případě připravil. Výpovědi obžalovaného a pošk. H[REDACTED] o tom, že obžalovaný chtěl svým počínáním zabránit poškozené v tom, aby použila mobilní telefon k zavolání policie, jsou ve shodě a není důvodu jim už proto nevěřit, zvláště za situace, kdy od samého počátku soud nenahlížel na situaci jinak – vždyť jiná motivace (snaha se o telefon obohatit, přisvojit si jej) se z podstaty věci ani na okamžik nenabízela. Násilí za účelem získání telefonu též potvrdil i pošk. B[REDACTED].

Zranění poškozené byla charakterizována zprávou kladenské nemocnice, načež je komplexně posoudila soudní lékařka MUDr. Tatičová-Plocková, z jejíhož znaleckého posudku vyplynul i výčet poranění poškozené. Nejzávažnějším z nich byl zlomený prst s dobou citelného omezení na dva až čtyři týdny, ale dále byla poškozená zraněna i v oblasti deltového svalu a pochopitelně

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Marek Divoka

zápěstí. Obžalovaný, který byl dle všech dostupných výpovědí jediným útočníkem a uklidňoval jej i jeho kamarád, svědek F[REDACTED], tedy na poškozenou musel zaútočit zásadněji, než jak (si) připouštěl – nejen na zápěstí, ale přinejmenším ji ještě udeřil do ramene, které pak bylo postiženo otokem a krevním výronem. Poranění na tělech poškozených pak viděla i svědkyně L[REDACTED], která zaznamenala i jejich rozechvělost a nervozitu, způsobenou jim dle jejich bezprostředních vyjádření právě napadením obžalovaného. Není zcela jasné, proč obhajoba poukazovala na zprostředkovanost výpovědi svědkyně, když přitom fyzický stav poškozených vnímala svědkyně osobně; a napadení slyšela a ani obžalovaný ve své výpovědi je nezapíral.

Ve směru rozsahu dokazování (ani právních závěrů) k trestnému činu porušování domovní svobody dle § 178 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku nebyly závěry soudu zpochybněny ani odvolacím soudem. Skutečnost, že obžalovaný pobýval v době útoku na poškozené v bytě pošk. H[REDACTED] neoprávněně, byla prokázána předně věrohodnou výpovědí svědkyně H[REDACTED]. Ta pevně setrvala na tom, že klíče si obžalovaný vzal ze šuplíku bez jejího vědomí, přitom použít klíče jinak směl toliko s jejím souhlasem. Pošk. H[REDACTED] v žádném případě nevystupovala jako někdo, kdo chce v řízení obžalovanému ublížit, naopak její výpověď byla smysluplná, plastická, neobsahovala vyplňování bílých míst vlastní fantazijní produkcí (pokud poškozená určitou věc nezaznamenala, pak to i bez okolků sdělila). Jako lživou tedy soud výpověď pošk. H[REDACTED] nehodnotí a považuje za logické, že poškozená chtěla syna doma pouze tehdy, když byl střízliv, neboť jen v tomto stavu se choval přiměřeně situaci. Ostatně obžalovaný doznal, že domů mohl jen v případě, že nebyl opilý, přičemž opilý sem vstoupil a opilost zde i přiznal dalším požíváním alkoholu, neboli se choval přesně proti vůli oprávněné užívatelky bytu. Rezervovaně pak soud přistoupil k vysvětlení svědka F[REDACTED], který sice uváděl, že obžalovaný mohl klíče použít, nicméně také zcela zapřel fakt, že obžalovaný napadl svou matku, přestože nejenže mu byl osobně přítomen, ale ještě mu v tom bránil. Jeho výpověď je tedy znehodnocována zřetelnou snahou obžalovanému pomoci a jeho vinu minimalizovat.

K bodu 2/

Napadení pošk. B[REDACTED] obžalovaný doznal a oba poškození je potvrdili. Každý z nich poněkud kuse – pošk. B[REDACTED] si pamatoval spíše souborně svá zranění než jednotlivé způsoby jejich vzniku (každopádně původcem zranění byl vždy obžalovaný), ale ani zde se soud nedomnívá, že by si poškozený cokoli zásadního na obžalovaného vymýšlel či přimýšlel. Naopak z nejistot ve výpovědi poškozeného, který si sice uvědomoval, že a kým byl bit, ale nepřilíží rozlišoval, jak se mu zranění přihodila, je vidět, že se nesnažil usvědčovat obžalovaného za každou cenu či jakkoli šroubovaně. To, že si díl skutkového děje nepamatoval (což není překvapujícím jevem, pokud byl poměrně intenzivně tlčen a snažil se krýt si obličej, jak pošk. B[REDACTED] v hlavním líčení znázorňoval) a část průběhu děje mu připomněla pošk. H[REDACTED], pošk. B[REDACTED] ani neskrýval, což opět zpochybňování obsahu jeho výpovědi nesvědčí. Každopádně z výpovědí všech tří aktérů incidentu z 21. 12. 2017 je zřejmé, že jediným útočníkem proti tělu jiné osoby (pošk. B[REDACTED], pokud se rovněž dopustil nepřiměřeného chování, totiž na rozdíl od obžalovaného vždy obracel svou negativní energii proti věcem, nikoli proti lidem) byl právě a jen obžalovaný.

Rozsah a důsledky zranění poškozeného byly zjištěny výpovědí pošk. B[REDACTED] potvrzovanou pošk. H[REDACTED] (pošk. B[REDACTED] ještě v době prvotního výsledku a ještě i poté až do počátku prázdnin 2018 trpěl bolestí ucha na dotek, ale v řádu mnoha týdnů hned po zranění akutně, nesměl si čistit ucho, naopak si je musel chránit před vodou, nedoslychal), z lékařské zprávy Oblastní nemocnice Kladno (jen pouhá hospitalizace poškozeného zde trvala týden) i znaleckým posudkem a výpovědí MUDr. Miloše Sokola. Znalec jasně vysvětlil, že obě perforace bubínku obžalovaného byly čerstvé, nevykazovaly známky hojení, nebyly zjištěny ani známky jiného než úrazového děje. Je tedy jasné, že dvojí proražení bubínku má na svědomí právě obžalovaný – nejednalo se o starší

zranění, které by vedlo k důsledkům popsaným v tomto rozsudku. Je také patrné ze znaleckého posudku MUDr. Sokola, že zranění ucha pošk. B. opakovanými údery s největší pravděpodobností otevřenou dlaní do ucha poškozeného. Tím je i vyvrácena ta část obhajoby obžalovaného, kdy popisoval, že obžalovanému dal jednu ránu z každé strany a až později jej udeřil pěstí do čela, neboť přinejmenším dvě rány obžalovaný uštědřil poškozenému přímo na jeho pravé ucho. To navíc koresponduje s výpovědí pošk. H., která zaznamenala dokonce čtyři údery jen v té době, kdy napadení poškozeného ze strany obžalovaného přímo sledovala, a tak o pouhých dvou fackách, jak situaci vykresloval obžalovaný, soud nemohl reálně uvažovat. Takový poměrně mírný způsob napadení ani nekoreluje s tím, že obžalovaný, jsa odbržděn alkoholem, jal se s poškozeným impulzivně vyřizovat účty, které mu právě sám vystavil. Rozhodně je naopak nutno vidět, že poškozený měl zranění po celé horní polovině těla a pošk. H. už krátce po napadení popsal útok na svou osobu tak, že jej obžalovaný „řezal“, což aktuálnímu rozpoložení obžalovaného v době útoku odpovídá daleko lépe. A to i s vědomím, že rozhodně nešlo o jediný podobný incident – krom skutků popsaných v tomto rozsudku obžalovaný zásadněji napadl poškozeného ještě poslední den roku 2017 (i tehdy mu útočil na ucho, jak vyplynulo z výpovědi MUDr. Sokola), ale nepřiměřeně se v domácnosti pošk. H. choval prakticky po celou dobu od října 2017 do doby jeho omezení na svobodě, jak je zřejmé ze služebních záznamů stochovské obecní policie.

Příčinná souvislost mezi násilným aktem obžalovaného a zraněními poškozeného je tedy dána i tam, kde se nepodařilo přesně průběh skutkového děje zjistit, nicméně z již prokázaných skutečností (obžalovaný byl výhradním pachatelem napadení poškozeného a ten měl na těle aktuální zranění i v oblasti hrudníku či břicha, jak je patrné z lékařské zprávy a posudku MUDr. Sokola) lze bez pochybností dovodit, že toliko obžalovaný ublížil pošk. B. způsobem konkrétně či relativně popsaným ve výrokové části tohoto rozsudku. Ze znaleckého posudku i výpovědi MUDr. Sokola vyplynulo také to, že perforace bubínku je zraněním, které poškozeného citelně omezovalo v běžném způsobu života po dobu delší týdne, až okolo 10 dnů.

Po právní stránce soud hodnotil jednání obžalovaného v bodu 1/ rozsudku jako jednočinný souběh trestných činů loupeže dle § 173 odst. 1 tr. zákoníku a porušování domovní svobody dle § 178 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku. Obžalovaný se totiž v době, kdy se neoprávněným způsobem (svévolně odňatými klíči užívatelky bytu) dostal do bytu pošk. H., dopustil násilného aktu. A to napadení obou poškozených, v případě pošk. H. pak napadení spojeného s úderem do jejího ramene, a především s násilným sevřením a kroucením zápěstím poškozené, které přešlo až ve zlomení jejího prstu. To vše pak jednoznačně za účelem zmocnění se jejího telefonu, čímž obžalovaný chtěl zamezit tomu, aby poškozená měla telefon k dispozici za účelem kontaktování policie.

Obžalovaný a v duchu jeho obhajoby i odvolací soud sice nabízeli i jiná možná kvalifikační východiska, nicméně soud soustředil svou pozornost (a podle toho věc právně hodnotil) na judikaturu přesně dopadající na nyní posuzovaný případ, o niž již dlouhodobě opírá svá rozhodnutí v mnoha trestních věcech tohoto charakteru. Pokud jde o rozhodnutí Krajského soudu v Praze jako soudu odvolacího, pak z poslední doby lze uvést např. rozhodnutí ve věcech 11 To 472/2017 či **12 To 112/2018**, a předně soud své rozhodnutí učinil v naprostém souladu s judikaturou Nejvyššího soudu ČR – zejm. na základě závěrů Nejvyššího soudu ČR ve věci pod sp. zn. **6 Tdo 872/2012**, které je přílehlavě citováno i v obou naposledy uváděných rozhodnutích soudu odvolacího (ve věci pod sp. zn. 11 To 472/2017 spolu s obdobně koncipovaným rozhodnutím Nejvyššího soudu ČR pod sp. zn. 7 Tdo 1215/2015).

Konkrétně možno uvést, že v rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 21. 11. 2012, sp. zn. 6 Tdo 872/2012, dovolací soud k námitkám proti právní kvalifikaci obdobného jednání dle § 173

odst. 1 tr. zákoníku, kdy se pachatel násilně snažil zamezit poškozené v užití mobilního telefonu k přivolání policejních orgánů, uzavřel, že pokud jde o subjektivní stránku skutkové podstaty („v úmyslu zmocnit se cizí věci“), ta byla nesporně naplněna, i když primárně směřoval úmysl obviněného k tomu, aby zabránil poškozené v telefonátu na policii, násilí vůči ní užil každopádně v úmyslu, aby se telefonu zmocnil, tj. sjednal si možnost s ním nakládat s vyloučením toho, kdo jej dosud měl ve své moci. Jde tedy v souladu s respektovanou judikaturou o převedení faktické moci nad věcí z oprávněné osoby na osobu pachatele.

Mj. na základě tohoto výstupu z judikatorní činnosti Nejvyššího soudu ČR soud vychází při právní kvalifikaci jednání obžalovaného ve svých závěrech. V nyní posuzovaném případě trestnost jednání obžalovaného spočívá již v tom, že užil násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci – bez ohledu na otázku jejího přivlastnění, kterýžto znak skutková podstata trestného činu loupeže vůbec neobsahuje. Není dokonce ani rozhodné, zda se vůbec pachatel kýžené věci reálně zmocní, podstatné je užití násilí již jen v úmyslu se jí zmocnit – vyloučit ji z dispozice oprávněné osoby, zde tedy pošk. H[REDACTED]. Tedy už v okamžiku, kdy obžalovaný na poškozenou poprvé vztáhl ruku, aby se probil k jejímu telefonu, byl trestný čin loupeže dokonán, pozdějším jednáním spočívajícím v tom, že jí skutečně dokázal telefon vykroutit z ruky, měl jej chvíli v držení a pak jím hodil, až se rozpadl jeho kryt, byl trestný čin pouze dokončován.

Rozhodně se nejedná o jednání bagatelní, které by umožňovalo uvažovat o netrestním postupu proti obžalovanému (srov. níže přitěžující okolnosti případu, kdy obžalovaný útočil v domácnosti, která mu poskytovala zázemí, opakovaně, proti vlastní matce, již navíc způsobil zranění, které samo o sobě představuje ublížení na zdraví ve smyslu právním, nikoli jen lékařském). Pokud obhajoba měla výhrady i k posouzení jednání obžalovaného jako trestného činu porušování domovní svobody, pak tohoto trestného činu se dopustí i ten, kdo v obydlí jiného neoprávněně setrvává (nejen sem neoprávněně vnikne), čehož se obžalovaný nepochybně dopustil nejpozději v okamžiku, kdy se na něj poškozená jala volat policii. Že se zde dopustil násilí, nezpochybňuje ani obhajoba. Neexistuje tedy cesta, jak danou právní kvalifikaci obžalovaného zvrátit; nadto však soud obrací pozornost ke shora rozebraným výsledkům důkazního řízení o tom, že obžalovaný již na počátku neměl za daných okolností do bytu poškozené vstupovat (přes vědomí, že opilý nemá chodit, po změně situace ohledně klíčů půjčených předešlého dne, při použití klíčů uložených poškozenou do šuplíku, a to bez vědomí poškozené).

Jednáním v bodu 2/ rozsudku obžalovaný spáchal trestný čin ublížení na zdraví dle § 146 odst. 1 tr. zákoníku, jelikož poškozenému přinejmenším v nepřímém úmyslu ve smyslu § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, tedy srozuměn s hrozícím porušením zákonem chráněného zájmu, způsobil zranění, jež jej podstatným způsobem omezilo v běžném způsobu života po dobu delší jednoho týdne (v menší míře již dále neovlivňující právní kvalifikaci šlo dokonce o omezení mnohaměsíční), což je rozmezí, po jehož dosažení je již znak ublížení na zdraví dle ustálené soudní praxe naplněn. Po dobu týdne byl obžalovaný hospitalizován, což samo o sobě muselo mít příčiny v jeho zdravotním stavu, a tyto příčiny charakterizoval MUDr. Sokol, jak bylo citováno výše. I pošk. B[REDACTED] již prvotně uváděl, že si do uší nemohl sahat a „zvonilo“ mu v nich, již v nemocnici mu bylo zakázáno nechat si dostat vodu do uší, v nemocnici jej odnaučili uši si mýt. Po zranění dle své původní výpovědi cítil „bolest do bezvědomí“, několik dnů to bolelo „fest“, bolest jako taková přetrvávala ještě v době výslechu v červnu 2018. Že vůbec se tato citelná omezení v běžném způsobu života, popsaná i ve znaleckém posudku soudního lékaře (bolestivost, zhoršené slyšení či potíže s hygienou), vyskytovala a že trvala po dobu delší jednoho týdne, tedy i po návratu do domácího prostředí, bylo zjištěno i opakovaným výslechem pošk. B[REDACTED] a dodatečnými otázkami soudu na pošk. H[REDACTED], která i po návratu pošk. B[REDACTED] domů vnímala jeho obtíže s bolestivostí zranění (kupovala na ni i léky), hygienickými omezeními i zhoršením sluchu. V souladu tak stojí výpověď poškozeného se znaleckým posudkem MUDr.

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Marek Divoka

Sokola, to vše stvrzeno i výpovědí poškozené, a tak i právní hodnocení jednání obžalovaného ve smyslu spáchání trestného činu dle § 146 odst. 1 tr. zákoníku je jednoznačné.

Při úvahách o druhu a výši trestu soud vyšel z § 39 tr. zákoníku, jakož i kritérií uvedených v § 125 odst. 1 tr. řádu. Aplikováno bylo také ustanovení § 43 odst. 2 tr. zákoníku o ukládání souhrnného trestu, neboť obžalovaný se jednání v bodu 1/ rozsudku dopustil dříve, než mu byl doručen trestní příkaz ve věci Okresního soudu v Kladně pod sp. zn. 5 T 86/2017, jímž uložený trest byl v rámci ukládání souhrnného trestu za jednání pod bodem 1/ rozsudku současně zrušen. Za jednání pod bodem 2/ rozsudku, jehož se obžalovaný dopustil až po doručení odsuzujícího trestního příkazu, mu pak byl ukládán samostatný trest.

Obecně pokud jde o ukládání obou trestů, obžalovanému, jenž porušil zájem na ochraně svobody rozhodování člověka, na ochraně majetku a na ochraně zdraví člověka, zásadně přitěžuje jeho trestní historie, kdy jde o osobu v minulosti již opakovaně trestanou, už i se zkušeností s vězeňským prostředím. Nadto se obžalovaný posuzovaného jednání dopustil ve zkušební době podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, a tak dal výmluvně najevo, že ani hrozba nového trestu, ani hrozba výkonu zbytku dříve vykonávaného trestu pro něj nejsou dostatečnými varovnými faktory. Namísto je tak už jen z těchto důvodů ukládání nepodmíněného trestu odnětí svobody. Důvody pro represivní přístup soudu jsou zesilovány tím, že obžalovaný obdobným způsobem působil na poškozené opakovaně i mimo relaci podané obžaloby, jednou z poškozených je jeho matka (řečí zákonného vymezení přitěžujících okolností tedy osoba obžalovanému blízká), která mu přitom poskytovala zázemí a již svým jednáním ublížil způsobem, který by sám o sobě představoval trestný čin dle § 146 odst. 1 tr. zákoníku, nebyla-li by v daném případě újma na zdraví již zahrnuta ve skutkové podstatě trestného činu loupeže. V prvním případě je trest s ohledem na ukládání trestu souhrnného ukládán za dva trestné činy – včetně časově související trestné činnosti obžalovaného v dopravě. Okolnosti případu tak neponechávají žádný prostor pro úvahy o trestu nespojeném s odnětím svobody.

Na druhou stranu soud nemohl ponechat bez povšimnutí ani okolnosti, které obžalovanému polehčují. Obžalovaný v principu doznal veškeré objektivní jednání naplňující znaky stíhaných trestných činů. Lítost vyjádřenou obžalovaným považuje soud za upřímnou tak, aby se jednalo o kvalifikovanou polehčující okolnost. Krom toho obžalovaný v rámci tohoto přístupu k projednávané věci projevil dostatek náhledu a sebekritiky ohledně toho, jakým způsobem naložil se svou frustrací ze vztahu své matky s pošk. B. [REDAKCE], ale i ve vztahu k odborným závěrům autority – znalce MUDr. Tichého, které původně neodpovídaly jeho spontánním vyjádřením na téma škodlivého užívání látek ovlivňujících vnímání. Oběma poškozeným se obžalovaný před svým zadržením i během hlavního líčení omluvil, u pošk. H. [REDAKCE] se mu dostalo odpuštění. Přestože násilnická řešení neutěšených mezilidských vztahů nelze akceptovat, soud nemohl pominout ani kontext trestné činnosti obžalovaného, jenž se jí dopustil v situaci notně ovlivněné morálně pochybným průběhem koexistence poněkud zahálčivého pošk. B. [REDAKCE] s pošk. H. [REDAKCE], matkou obžalovaného. A konečně soud ve prospěch obžalovaného zohlednil i faktor současně ukládaného ochranného léčení, které se jeví jako významný prostředek k eliminaci jednoho ze zásadních jevů potencujících nyní posuzovanou trestnou činnost obžalovaného.

Naposledy uváděné důvody ve svém důsledku vedly k tomu, že soud uložil obžalovanému oba tresty na samotné spodní hranici, již byl ohrožen (v prvním případě se jednalo o trestní sazbu dvou až deseti let odnětí svobody, ve druhém případě šesti měsíců až tří let odnětí svobody). Již takto uložené tresty jsou jako celek dostatečně citelné, přestože jsou ukládány na dolních hranicích zákonného rozpětí, navíc je třeba rovněž zohlednit očekávatelný postup soudu ve věci porušení podmínek zkušební doby podmíněného propuštění obžalovaného z výkonu předchozího trestu odnětí svobody. Komplex celkové doby ztráty svobody obžalovaného je tedy

i při mírných konkrétních výměrách trestů dostatečný, adekvátní okolnostem případu a způsobilý naplnit účel trestu.

Vzhledem ke zrušení výroku o trestu z citovaného trestního příkazu zdejšího soudu pod sp. zn. 5 T 86/2017 soud z tohoto rozhodnutí převzal dle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku uložený výrok o trestu zákazu činnosti, řízení veškerých motorových vozidel na dobu 1,5 roku, čímž soud reaguje na nejhorší možnou formu řidičského pochybení (řízení automobilu pod vlivem účinných látek marihuany a pervitinu) obžalovaného, za něž je rovněž souhrnný trest ukládán.

Dále soud obžalovanému dle § 99 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku uložil ochranné léčení protialkoholní a protitoxikomanické, jelikož se obžalovaný trestné činnosti dopustil pod podstatným vlivem alkoholu na svou osobu, přičemž se u něj jedná i o škodlivé užívání marihuany (dříve i pervitinu), což jsou látky zástupně užité při výpadku požívání alkoholu u osoby s jasnou tendencí ke zneužívání takových látek. Jak rovněž vyplynulo z výpovědi znalce MUDr. Tichého, jejíž východiska soud považuje za správná, jako optimální se jeví ambulantní forma léčby, která představuje menší zásah do osobní sféry obžalovaného a sama o sobě již může přinést kýžený efekt, zvláště když lze po dobu řady měsíců u obžalovaného očekávat abstinenci během výkonu trestu odnětí svobody.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kladně. Pokud bude odvolání podáno, musí být ve shora uvedené lhůtě, případně v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu, také odůvodněno, a to tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Kladno dne 18. října 2018

Mgr. Petr Sedlařík, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Marek Divoka